

[4th February 1963

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1963.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation Bill, 1963.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation Bill, 1963.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS URBAN LAND TAX BILL, 1963
(L.A. BILL No. 2 OF 1963.)

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I move—
“ That the Madras Urban Land Tax Bill, 1963* (L.A. Bill No. 2 of 1963), be referred to a Select Committee consisting of the following 15 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri K. S. G. Haja Sheriff.
4. Srimathi T. N. Anandanayaki.
5. Sri V. Sankaran.
6. Sri G. Venkataraman.
7. Sri G. E. Chinnadurai.
8. Sri T. P. Elumalai.
9. Sri Kanchi Manimozhiyar.
10. Sri M. S. Mani.
11. Sri Saw Ganesan.
12. Sri T. L. Sasivarna Thevar.
13. Sri P. Ramachandran.
14. Sri N. Subramaniam Chettiar.
15. Pulavar K. Govindan.

In moving the motion, I would like to say a few words regarding the circumstances that led to the introduction of this Bill.

While the assessment on the agricultural lands in rural areas, has been settled on well defined principles, there has been no attempt to have a rational system of taxation of the lands, in Madras City and within the limits of other municipal towns in the State. The system of revenue assessment in Madras City, is

4th February 1963] [Sri V. Ramiah]

different from that in other municipal towns in the State. For purposes of revenue assessment, Madras City is governed by the provisions of Madras City Land Revenue Act XII of 1851.

The total extent of the old city is about 30 square miles. In 1947, an extent of 19 square miles, originally forming part of Chingleput district was added to the City. The present rate in the city is : house-sites Re. 1 per ground, agricultural lands 7 annas to Rs. 10/50 per cawnie. A cawnie is 24 grounds. Ground rent is being charged in respect of Government lands assigned. This is arrived at by computing 4 per cent of the freehold value of the land. The total income derived from the city limits covering an area of nearly 50 square miles is only about three lakhs of rupees.

In mofussil towns, lands which were originally part of village converted to non-agricultural use, no additional assessment is converted to non-agricultural use no additional assessment is charged and it was held that Government are not competent to revise the ryotwari assessment even though the lands are put to non-agricultural use. In the case of lands at the disposal of the Government, later assigned to the parties, only a low rate of ground rent at Rs. 6-4-0 or Rs. 12-8-0 per acre is being charged.

The question of removing these anomalies and working out a uniform system of non-agricultural assessment was examined several times but no decision was taken as it involved fresh legislation. The Madras Land Revenue Reforms Enquiry Committee of 1954 recommended the extension of Madras Ground Rent Rules to mofussil areas also, but it was felt that its extension will result in the levy of a very high assessment far greater than the amount collected at present. The Taxation Enquiry Commission of 1953-54 appointed by the Government of India has also recommended the taxation of lands put to non-agricultural use, as the increase of values of non-agricultural lands is mainly due to the growth of population and provision of facilities by the Administration and not due to any effort on the part of the owner.

Real estate in urban areas is now considered a fruitful source of investment. Government consider that the time is ripe for the removal of the anomalies in the Urban Land Revenue assessment and evolve a scheme of urban land tax, which will bear some relation to the present high level of land values in urban areas.

In their Order No. 834 (Revenue), dated 25th February 1961, Government sanctioned the appointment of a Special Officer to study the trend of land and property values with principal reference to City of Madras and submit a report to Government for the levy of ground rent in a rational manner throughout the State. Government have examined the report of the Special Officer and the recommendations of the Board of Revenue thereon, and consider that a tax on Urban land on the basis of the market value of the land, making the rates liable to periodical revision will be a proper avenue of taxation. The present Bill seeks to give effect to this decision.

[Sri V. Ramiah]

[4th February 1963]

It is proposed to give effect to the tax so far as Madras City is concerned from 1st July 1962. The Government are taking powers to extend the Act to other Urban areas by notification. The Act will be later extended to the other bigger municipal areas, where the trend of land values warrant its extension.

The rate of Urban Tax has been fixed at half per cent of the 'market value' as determined in the manner prescribed. Lands which are registered as wet and are used for raising wet crops will be exempt from the levy. The amount due for each assessee will vary on the extent of the land held by him (including vacant land fit for building purposes and including the land on which the building stands) and the market value of the lands in the locality in which it is situated. The areas to which the provisions of this Act are extended will, for this purpose, be divided into a series of zones and sub-zones depending on the prevalent market value in the locality. The price of lands on all the sites, included in a sub-zone will be the same. For each zone, maximum and minimum market value will be fixed.

On a detailed study of the prevalent market value in different areas in the City, the Government are convinced that taxation at half per cent will be reasonable, that by and large in respect of built-up land the new tax will be just about one-third of the municipal tax assessment and in many cases, even much less. This is just to give a rough idea of possible incidence of this tax.

The House will also see from the Bill now before it that the provision has been made for an appeal to a Tribunal in regard to the determination of the market value for each sub-zone. The Tribunal will consist of a Judicial Officer of the rank of a District Judge (either in service or retired) and assisted by two senior officers, one of the rank of a Collector with ripe revenue experience and another of the rank of a Senior Municipal Commissioner, fully conversant with municipal administration.

The Board of Revenue will be responsible for the administration of the Act. It will be assisted by a Senior Officer, in the grade of Collector, who will be designated as Commissioner of Urban Land Tax. The actual preparations of a scheme report in respect of each area will be done by an Assistant Commissioner of the rank of Deputy Collector. He will be assisted by Urban Land Tax Officers, normally of the grade of Tahsildars. As soon as the Act is extended to an area, steps will be taken to prepare a scheme report for the area and settle the market value of the land in each sub-zone and also draw a list of assessees.

A list of assessees will be drawn in advance by the Assistant Commissioner and every person given notice individually of the extent of land for which he is liable to pay tax. This will provide an opportunity for the person aggrieved, to file an appeal to the Assistant Commissioner and have the errors, if any, corrected. It is necessary to do so, as the extent will have a bearing upon the tax of the land.

4th February 1963] [Sri V. Ramiah]

The Urban Land Tax will be in lieu of the amount collected by the Revenue department, by way of ryotwari assessment amount due under the City Land Revenue Act of 1851, etc., but will be in addition to the amount payable to the Local bodies.

It will be desirable to provide for revision of the land values periodically. Under the Madras Ground Rent Rules, it is being done once in ten years. The same period has been provided.

The exemptions proposed under the Act, are mostly on the lines of exemptions under the City Municipal Act, but buildings owned by State and Central Government which are now being taxed by Local bodies, are now proposed for exemption.

It is also proposed to give power to Government to reduce or remit the Urban Land Tax, for classes of persons or for classes of lands. It is proposed that owner occupiers may be shown a measure of concession in the amount of tax payable by them.

The question of a legislation of this kind has been under consideration for a long time. The Bill has provided for determination of market value (which forms the basis of the tax) in as fair a manner as possible.

I now commend the motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Urban Land Tax Bill, 1963 (L.A. Bill No. 2 of 1963) be referred to a Select Committee consisting of the following 15 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri K. S. G. Haja Sheriff.
4. Srimathi T. N. Anandanayaki.
5. Sri V. Sankaran.
6. Sri G. Venkataraman.
7. Sri G. E. Chinnadurai.
8. Sri T. P. Elumalai.
9. Sri Kanchi Manimozhiyar.
10. Sri M. S. Mani.
11. Sri Saw Ganesan.
12. Sri T. L. Sasivarna Thevar.
13. Sri P. Ramachandran.
14. Sri N. Subramaniam Chettiar.
15. Pulavar K. Govindan.”

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சென்னை நகர்ப்புற நிலவரி மசோதாவைப்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை—பொதுவான கருத்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1963]

துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னால்—இந்த மசோதாவை பொதுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில்—சமர்ப்பிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சென்னை நகர்ப்புற நில வரி மசோதா என்று நம்முடைய கனம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதா உண்மையிலேயே நல்ல முற்போக்கான ஒரு மசோதா. இப்படிப்பட்ட ஒரு முற்போக்கான மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் முதலிலே என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெடுங்காலமாக சர்க்காருடைய கவனத்திலே இருந்து வந்தது, கருத்திலே இருந்து வந்தது, அது இன்றைக்கு வருகிறது என்றெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எவ்வளவோ கருத்துக்கள் சர்க்காரின் கவனத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் காரியமாகக் கனிவதில்லை. இந்த மசோதாபற்றி எந்த அளவுக்கு மகிழ்ச்சி என்றால், இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவை உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையிலேகூடக் கொண்டு வரலாம் என்று நாங்கள் கருதிக் கொண்டிருந்தோம். அந்த அடிப்படைக் கருத்தை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவிலே உள்ள நல்ல நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால், நல்ல நோக்கங்கள் செயல்படுத்தப்படுமானால், எல்லோரும் நிச்சயம் வரவேற்பர். இதிலே உள்ள பொதுவான அம்சத்தைப் பற்றி மட்டும் நான் கூறுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்த நேரத்தில் இதற்கான காரணங்களையும், அவசியங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சுருக்கமாகவே சொல்லுவேன், இந்த மசோதா வந்திருப்பதன் அடிப்படையான காரணத்தை. இன்றைக்கு நகர்ப்புற நிலங்களுடைய விலை அதிகரித்திருக்கிறது, அவைகளுடைய கிராக்கி அதிகமாகியிருக்கிறது, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த கிராக்கி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடியவர்கள் நகர சபைகள். சென்னை நகராட்சியைப் பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிடவில்லை, மற்ற நகர சபைகளாகட்டும், முனிசிபாலிட்டிகளாகட்டும், அவர்கள் கொடுத்து வந்த செளகரியங்களால் நகரங்கள் கிராமங்களை விட்டு வேறுபடுத்தப்படுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம்.

க்ளாஸிஃபிகேஷன் ஆஃப் லாண்ட்ஸ் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள். நகரத்திலே வரி விதிப்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நிலங்கள் பல மண்டலங்களாகவும், மண்டலத்துக்குள்ளேயே உப மண்டலங்களாகவும் பிரிக்கப்படும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். பார்ப்பதற்கு வசீகரமாகவே இருக்கிறது. சில வேளைகளில் புலி வேட்டைக்குப் புறப்பட்டு எங்கேயோ போய் முயலைக் கொண்டுவருவதாக முடியக் கூடாது. (குறுக்கீடு) புலிக்குப் பதில் பூனை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பூனையும் கூடாது என்பது தான் முக்கியமான அடிப்படை. நகரத்திலே இருக்கிற நிலங்களைப் பார்க்கிற நேரத்

4th February 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தில் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு வகையான நிலங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. சென்னையில் தியாகராயநகர் போன்ற பிரதேசங்கள், வண்ணாரப்பேட்டை போன்ற பிரதேசங்கள், கொத்தவால் சாவடி போன்ற வியாபார ஸ்தலங்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளுக்குள் எவ்வளவோ தாரதம்மியங்கள் இருக்கின்றன. நிலங்கள் பிரிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், தொழில் துறைப் பகுதிகள், வியாபார ஸ்தலப் பகுதிகள், இன்னும் குடியிருப்புப் பகுதிகள்—ரெஸிடென்ஷியல் க்வார்ட்டர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற பகுதிகள்—குடியிருப்புப் பகுதிகள் என்றால் இரண்டு வகைகளாக இருக்கக் கூடிய நிலைமைகள், பங்களாக்களும், சிறு வீடுகளும்—இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. மாம்பலத்தில் இருக்கக் கூடிய குடியிருப்புப் பகுதியும், ஜார்ஜ் டவுனில் இருக்கக் கூடிய பகுதியும் ஒன்று என்று சொல்ல முடியாது. குடியிருப்புப் பகுதியிலேயே குடிசை வாழ், சேரி வாழ் பகுதியினர் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பெரிய பெரிய பங்களாக்களும் இருக்கின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டி இதையெல்லாம் கவனிக்கப் போகிற காரணத்தினால், பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினர்களும் இந்த யோசனைகளைக் கவனிப்பார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு நிலங்களுக்கு மிக அதிகமான மதிப்பு இருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஒரு இடத்திலே, உதாரணமாக மவுண்ட் ரோடிலே 10,000 ரூபாய், 20,000 ரூபாய் என்று கிரவுண்ட் விலை இருக்கிறது. சில இடங்களில் இன்னும் அதிகமாகக் கூட இருக்கிறது. இப்படிப் பல வகைகளாக இருப்பதைப் பார்க்கும் நேரத்தில் என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் இந்த நிலங்களைப் பல வகைகளாக, 3—4 பிரிவுகளாக, தொழில் பிராந்தியங்கள், வியாபார ஸ்தலங்கள், குடியிருப்புப் பகுதிகள் என்று வகைப்படுத்தும் முறையில் அமைய வேண்டும்.

மார்க்கெட் வால்யூ என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைச் சொல்லும்போது 1962-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் எந்த மார்க்கெட் மதிப்பு இருக்கிறதோ அது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் என்னுடைய ஒரு கருத்தைச் சொல்லவேண்டும். இன்றைய தினம் மார்க்கெட் வால்யூ என்பது வேறு. பின்னால் கொடுக்கப்படுகிற பணம் வேறு. என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கார்ப்பொரேஷனால் 900 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்ட க்ரவுண்டை, ஷெளய் நகர்ப் பகுதியில், மூன்று நாட்கள் முன்பு ரூ. 10,000 கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு விலை அதிகரித்திருக்கிறது. இன்னும் சில நிலங்கள், உதாரணமாக மவுண்ட் ரோடில் எடுத்துக்கொண்டால் நிலத்தின் விலை 20,000 ரூபாய் என்றாலும் அப்படியே பத்திரத்தில் எழுதாமல் ப்ளாக் மார்க்கெட் என்று சொல்லுகிற வகையிலே தனியாகக் கொடுக்கிற அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் புலி வேட்டை என்று சொன்னதற்குக் காரணம் இதுதான். நல்ல முறையில் அமையவேண்டும் என்றால் மார்க்கெட் வால்யூ என்பதைச் சரியான முறையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும். நில ஆர்ஜி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1963]

தம் செய்கிறார்களே அந்த அடிப்படையிலே நிர்ணயிப்பதா, அல்லது ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்கிறார்களே அந்த அடிப்படையிலா அல்லது சாதாரணமாக வெளியிலே உலவுகிற மார்க்கட் அடிப்படையிலா என்பதில் தெளிவும் திட்டவாட்டமும் இல்லாவிட்டால் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த மசோதா வருகிறதோ. அது நிச்சயமாக நிறைவேறுது, நல்ல முறையில் பலன் கிடைக்காது.

கிராமப்பகுதியில் 100 ஏக்கர் அல்லது 200 ஏக்கருக்குக் கிடைக்காத மதிப்பு நகரத்தில் சிறு நிலத்திற்கு வருகிறது என்றால் கண்டிப்பாக வரி போடவேண்டும். அப்படிப் போடுவதில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. நிலங்களுக்கு அதிகரித்த மதிப்பை நாம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அதிகரிப்பு எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் பல வசதிகள் ஏற்பட்டிருப்பதால் தான். தொழில் பகுதி என்றால், துறைமுகம் இருக்கிறது. வேறு பகுதிகள் என்றால் நகரசபைகள் லைட் வசதி, சாக்கடை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, இன்னும் சர்க்காரிலே நல்ல ஆஸ்பத்திரி வசதிகள், பெரிய பல்கலைக் கழகங்கள், கல்விச் சாலைகள், இப்படி நகரப் புறங்களில் பலவசதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒரு தொழில் துறைப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது அவர்களுக்கும், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய பங்களாக்களுக்கும், நடுத்தர மக்கள் இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாக, அது தான் ஸப்-லோன் என்ற முறையில் இருக்குமானால், நான் வருத்தப்படுகிறேன், எந்தப் புனித நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவந்தார்களோ, என்ன நன்மை செய்வதற்காகக் கொண்டு வந்தார்களோ அது தோற்கடிக்கப்படும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே க்ளாஸிலிபிகேஷன் செய்வதிலே பெரும் கவனத்தை செலெக்ட் கமிட்டி செலுத்தும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பின்னால் நடக்கப் போகும் விவாதத்திலே விளக்கமாக கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு மிக முக்கியமான கருத்தை கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சருக்கும், கனம் முதல் அமைச்சருக்கும், கனம் நிதி அமைச்சருக்கும், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் தெரிவிக்கக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். இந்த வரி மசோதா கொண்டுவருவதற்குரிய நோக்கமே நகரசபைகளின் வருமானத்தை பெருக்குவதில்தான் துவங்கியது. பிளானிங் கமிஷனாலும் சரி, டாக்சேஷன் என்க்வொயரி கமிட்டியானாலும் சரி, யார் என்ன சொன்னாலும், நகர சபையில் தான் முடியும். இதனால் வருகிற வரியிலே 90 சத வீதம் அளவு தொகையை நகர சபைகளுக்குக் கொடுக்கிற வகையில் இந்த மசோதா அமையவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் மாநகராட்சி மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்பதல்ல. அன்றாட நடைமுறைச் செலவுகளுக்கு அல்ல, டெவலப்மெண்ட் பரப்பலஸ் அதாவது அபிவிருத்தி வேலைகளின் எல்லா அம்சங்களுக்கும் கூட அல்ல. குடிசைவாழ் பகுதிகளை, சேரிகளைச் சீர்படுத்த இந்தத் தொகை உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும். சென்னை

4th February 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மசோதா முதலிலே வருகிறது. குடிசைவாழ்ப்பகுதிகள் இருப்பதைப் பற்றி கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். கனம் நிதி அமைச்சரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1951-ம் வருஷம் சென்னையிலே 106 குடிசை வாழ் பகுதிகள் இருந்தன. குடிசை வாழ் பகுதியிலிருந்த மக்கள் 1½ லட்சம் பேர்கள். நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு, வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்வேன், 1951-ம் வருடம் தலைநகரில் குடிசை வாழ்பகுதிகள் 106 பகுதிகள். அதிலே வாழ்ந்த மொத்த மக்கள் தொகை 1½ லட்சம் பேர்கள். ஆனால், பத்து ஆண்டுகள் கழித்து இன்றைக்கு 1961-வது ஆண்டு சென்சஸ்படி பார்த்தால் எத்தனை குடிசைவாழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன என்றால், அவை 371 ஆகப் பெருகியிருக்கின்றன. 106-லிருந்து 371-ஆகப் பெருகியிருக்கின்றன. முன்பு 1½ லட்சம் பேர் இருந்தவர்கள் இன்றைய தினத்திலே குடிசை வாழ் பகுதியிலே, சேரிகளிலே 3½ லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அது இன்றைய கணக்கு 1½ லட்சம் மக்கள் வாழ்கின்ற சென்னை நகரத்தில் 3½ லட்சம் மக்கள் மிக பயங்கரமான மனித சமுதாயத்திற்கு அறைகுவல் விடுகின்ற மிகக் கேவலமான வாழ்க்கையிலே, சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின் 14 ஆண்டுகள் கழித்தும் வாழ்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற மசோதா வரப்போகிறது என்று கவர்னர் அவர்களின் உரையிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று சேரிகள் சீரமைப்புக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகையைப் பார்த்தால், கடலில் பெருங்காயத்தைக் கரைப்பது போன்று இருக்கிறது. இந்த வரிவிதிப்பு மூலம் கிடைக்கின்ற பலன் வசதிகள் நிச்சயம் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போய்ச் சோவேண்டும். ஊமையாக இருக்கிற மக்களை, வாழ்க்கையின் சாதாரண இன்பத் துளிகளையும் அனுபவிக்காத மக்களை முன்னேற்றுவதற்கு இந்த வருமானம் செலவிடப்பட வேண்டும். பதினேழு லட்சம் பேர்கள் வாழ்கின்ற சென்னை நகரத்தில் 3-½ லட்சம் பேர்கள், கேவலம் மிருகங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாத நிலையில், மிக வேதனையாக வாழ்க்கையை நடத்திவருகிறார்கள். பதினென்று வருஷத்தில் சுபிட்சம் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம், நவநாகரிக நகரம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏழை எளிய குடிசை வாழ் மக்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்காக இந்த வரியின் மூலம் வருகிற தொகையை ஒதுக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறையையும் இந்த மசோதாவிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏதோ பெரிய அசையிலே இம் மாதிரி சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை.

மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் சென்னை நகரத்தில் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று தனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு கோடி ரூபாய் சென்னை நகரத்திலிருந்து மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த வருமானத்திலிருந்து சர்க்கார் சென்னை நகர சபைக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்றால், ரூ. 3 லட்சம்தான்! இன்னும் கொஞ்சம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1963]

அதிகமாகச் சொல்லப்போனால், 'ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆன் பெட்ரோலியம் ப்ராடக்ட்ஸ்' என்ற இனத்தின் மூலம் சென்னை நகரத்தில் ரூ. 2 கோடி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆக, ரூ. 2 கோடியும், 1 கோடியும் சேர்ந்து ரூ. 3 கோடி வசூலாகிறது. இதில் சர்க்காரிடமிருந்து சென்னை நகர சபைக்கு ரூ. 3 லட்சம் தான் போய்ச் சேருகிறது. ஏன் இதை குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மோடார் வெஹிகிள்ஸ் டாக்ஸேஷனை மாநில சர்க்கார் எடுத்த நேரத்தில், 1929-30ம் ஆண்டில், இந்த இனத்திலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ அதை நகர சபைக்கு ஈடு செய்வதாக உறுதியளித்த தார்கள். 1929-ம் ஆண்டில் ரூ. 3 லட்சமாக இருந்தது, இன்றைக்கு ரூ. 30 லட்சம், 50 லட்சம், 90 லட்சம், 1 கோடி ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது சென்னை நகர சபை இதிலிருந்து 3 லட்சம் ரூபாய் தான் பெறுகிறது. சாலைகளைப் பராமரிப்பது, வேறு ரோடு வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுப்பது ஆகிய இனங்களுக்குச் செலவு ஏறக்குறை ஒரு கோடி ரூபாய் பிடிக்கிறது சென்னை நகரசபைக்கு. இதனால் இந்த வரி போட்டதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இது நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் டாக்ஸிலிருந்து நகர சபைக்கு ஈடுபடுத்தப்படும் தொகை ஒரு அடையாளத் தொகையாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ரூ. 3 லட்சம்தான் கிடைக்கிறது. (குறுக்கீடு). இன்னமும் விசித்திரம். இந்த ரூ. 3 லட்சத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, கார்ப்பரேஷன் லாரிகள், கார்கள், இதர மோட்டார் வாகனங்களுக்காக சர்க்கார் ஏறக்குறைய 3 லட்சம் ரூபாயை வரியாக நகரசபையிடமிருந்து திருப்பி வாங்கிவிடுகிறார்கள். இந்த வரியின் பெயரால் சர்க்காருக்கு ரூ. 3 கோடி வருமானம் வருகிறது. சென்னை நகர சபை ரோடுகள் பராமரிப்புக்காக ரூ. 1 கோடி செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நகரசபைக்குக் கொடுக்கப்படும் ரூ. 3 லட்சத்தையும் அவர்கள் அவர்களுடைய வாகனதிகளுக்குப் போடப்படும் வரியாக சர்க்காருக்குத் திருப்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு நோக்கத்திற்காக ஒரு வரியை போட்டுவிட்டு, அந்த இனத்திற்கு அதனுடைய வருமானம் சரியாகப் போய்ச் சோமால் இருக்கும் நிலையில் நகரசபை அதிக சிரமங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. இது அவர்களுக்கு ஒரு சமையாக இருக்கிறது. சென்னை நகரப் பிரதிநிதியானாலும்கூட, சென்னைக்கு மட்டும் வாதாடுகிறேன் என்பதல்ல. எல்லா நகரங்களுக்காகவும் வாதாடுகிறேன். இதனால் வருகிற வரித் தொகையை நீங்கள் ஒரு புனிதமான காரியத்திற்காக ஒதுக்குங்கள் என்று வேண்டுகிறேன். சேரிகளுடைய சீரமைப்புக்காகவும், அங்கு வாழ்பவர்களின் நல் வாழ்வுக்காகவும், இந்தத் தொகையை நீங்கள் செலவிடவேண்டுமென்று தான் இந்த நேரத்திலே உங்களை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை இங்கு கொண்டுவருவதன் மூலம், ஒரு பெரிய முற்போக்கான மசோதாவைக் கொண்டு வருகிற சிறப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நான் சொன்ன கருத்துக்களையும், இன்னும்

4th February 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லப் போகும் கருத்துக் களையும், மற்ற கருத்துக்களையும் செலக்ட் கமிட்டி நல்ல வகையிலே ஆராயும் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் காரியங்கள் செவ்வனே நடைபெறுவதற்கும், நகர மன்றம் நல்ல வருவாய் பெறுவதற்கும், அதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிப்பதற்கும் வசதி ஏற்படும்படிச் செய்யவேண்டும். நல்ல காரியத்திற்காக வரி போடுங்கள், அதை நியாயமான காரியங்களுக்குச் செலவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டத்தில் சந்து, பொந்து தேடிக்கொண்டு உயர்ந்த மட்டத்தில் வாழ்கின்ற மேட்டுக் குடியினர், தப்பிக்க முயலுவார்கள். நான் புலி என்று சொன்னால், பூனை என்று சொன்னார்கள். புலி பதுங்கிப் பாயும். வரி என்பது ஒரு மொத்தக் கணக்கில் போடாமல், யார் அதனால் லாபம் பெறுகிறார்கள், தொழில்கள் மூலம் நிரந்தரமாக யாருக்கு லாபம் வருகிறது, வசதி, வளம் நிறைந்தவர்கள் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று பாகுபாடு செய்து, எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக வரி போடாமல், 2, 3 பகுதியாக படிப்படியாக அமைத்து நிலங்களுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேன். 'மார்க்கெட் வால்யூ' என்பதற்குத் திட்டவாட்டமான விளக்கம் தேவை, அதை நன்றாகத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். நீங்கள் பிரிக்கின்ற 'கிளாஸிபிகேஷன்' சரியாக அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்புவதை நான் மனமார வரவேற்று, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்று, இந்த மசோதாவின் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிப்பதற்கு வகை இருக்க வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் பொதுவாக ஆதரித்து வரவேற்கிறேன். இது காலம் கடந்து கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா என்றாலும், இதனுடைய நோக்கத்தைப் பரிசீலிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருமானத்தில் மட்டும் அக்கறை வைத்து, ஏதோ விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக நகரத்தில் இருப்பவர்கள் அதிக வரி கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் செலக்ட் கமிட்டியில் ஆலோசனைக்கு என்னுடைய ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வருவாயை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து இந்த மசோதாவை ஆராயக் கூடாது. நம் நாட்டிலே தோன்றியிருக்கிற சோஷலிஸ மனப்பான்மையையும் நாம் சற்று கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சென்னை நகரத்திலும், நகரைச் சுற்றியும் இப்பொழுது பல பங்களாக்களைப் பார்க்கிறோம். ஏறக்குறைய 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் விசாலமான இடத்தில் ஒரு வீட்டைக் கட்டியிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதே சமயத்தில் ரோடு ஓரங்களில் 10 அடி, 8 அடி அகலமுள்ள இடத்தில் கூட பல குடும்பங்கள் வாழ்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம், எங்கு நிலங்கள் வீணாகப் பட்டிருக்கிறதோ, எங்கு பங்களாக்களைச் சுற்றி பல ஏக்கர் நிலங்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th February 1963]

களை தங்கள் வசதிக்காக வீணாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அதனைத் தகர்க்கின்ற முறையில் அமையும்படி கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால், மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டிவிட்ட நாம், மற்ற துறையிலும் சோஷலிஸ தத்துவத்தைப் புகுத்துகின்ற நாம், நகரத்திலே இருக்கிற ஒரு நபர் ஒரு வீட்டை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர், வீட்டைச் சுற்றி இவ்வளவு இடம் தான் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இது வரையிலே கட்டுப்பாடு செய்ய முன் வரவில்லை. இந்த மசோதாவின் மூலம் போடுகின்ற வரியை அதிகமாக உயர்த்துவதன் மூலம் அந்த நிலைமையை மேற்கொள்ள முடியும் என்றால், அதை செலக் கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பல பங்களாக்களின் சுற்றுப்புறங்கள் காலியாக இருக்கிற காரணத்தால் சாதாரண மக்கள் நெருக்கடியான பிரதேசங்களில் தங்குகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. பெரும் பெரும் பணக்காரர்கள் இருக்கின்ற இடங்களில், பெரிய பெரிய பங்களாக்களைச் சுற்றி காலியாக இருக்கின்ற இடங்களில் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், சொந்தக்காரர்கள் தங்களுடைய உரிமையைப் பற்றி வாதிக்க முற்படுவார்கள். ஆனால், அத்தகைய இடங்களை மட்டும் தனியாகப் பிரித்து, அவைகளுக்கு அதிக வரி போடுவதன் மூலமாக அந்த இடங்களில் கட்டடங்கள் கட்டக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படக் கூடும். அவ்வாறு கட்டடங்கள் கட்டினால், வரி தளர்த்தப்படும், இல்லையென்றால் வரி அதிகமாகப் போடுவோம் என்று சொல்வதன் மூலமாக, காலியாகக் கிடக்கும் இடங்களில் அதிகமான கட்டடங்கள் வருவதற்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

இந்த வரி அரை சதவிகிதம் அளவுக்கு இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது தான் என்றாலும், எல்லோருக்குமே அரை சதவிகிதம் தான் என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு, மக்களுக்கு வருகின்ற வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்து, வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். ஏழைகள், நடுத்தரக் குடும்பங்கள், நிறையப் பணம் சம்பாதிக்கின்றவர்கள் என்று மூன்று பிரிவினராகப் பிரித்து, அடித்தளத்தில் ஏழைகளாக இருக்கின்றவர்களுக்கு அரை சதவிகிதம் என்றும், அதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குச் சற்று உயர்த்தியும், நிறைய வருமானத்தைப் பெறுகிறவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வரியையும் போடுவதன் மூலம், இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை நாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டவர்களாக இருப்போம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தச் சட்டமானது, ஏற்கனவே இருக்கின்ற மற்ற வரிகளை யெல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு, புதிதாகப் போடப்படுகின்ற சட்டமாகத் தெரிகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கும் வரிகளிலிருந்து இது வரை எவ்வளவு வந்தது, இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எவ்வளவு வரி வசூல் செய்யப்படும் என்பதுபற்றி மசோதாவில் கொடுத்திருக்கிற ஒபினைஷியல் மெமோரண்டத்திலிருந்து எதுவும் தெரிய

4th February 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வில்லை. இந்தச் சட்டத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கும் அல்லது இருக்கின்ற வருவாயும் குறைந்துவிடுமா என்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு வருகின்ற வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்து, வரி வீசித்ததை மேலும் மேலும் உயர்த்தும் விதத்தில் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் செலக்ட் கமிட்டியாருக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய எங்களுடைய கட்சிச் செயலாளர் அவர்கள், சென்னை மாநகரத்திற்கும் மற்ற முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும்போது, அதிகப்படியாக வரும் வருமானத்திலிருந்து ஒரு பங்கினைச் சென்னைக் கார்ப்பரேஷனுக்கும், மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதனை நானும் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மோட்டார் வாகன வரிச் சட்டத்தில் கொடுக்கின்ற வரித் தொகை முன்பு கார்ப்பரேஷனுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தது. அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டுப் புதிய சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு, அந்த வருமானங்கள் எல்லாம் சென்னை அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்துவிடுகிறதே தவிர, ரோடுகளை மெயின்டினென்ஸ் செய்யும் கார்ப்பரேஷனுக்குச் செல்லவில்லை. அதே போல் தான், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதிகப்படியாக வரும் வருமானத்திலே ஒரு பெருமளவு (மேஜர் போர்ஷன்) அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், கார்ப்பரேஷனுக்கும் கொடுப்பதன் மூலமாக நகரங்களை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு நாம் அவர்களுக்கு உதவியவர்களாக இருப்போம். இப்பொழுது நகராசபை விதிக்கும் வரியானது ஏறக்குறைய சட்டத்தில் கண்டிருக்கும் அதிக அளவைத் தாண்டும் நிலைமையில் இருக்கிறது. சட்டத்தில் உயர்ந்த பட்சமாக எவ்வளவு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு வரி உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது. மேலும் மேலும் தேவைப்படுகிற நிதியை, அவைகளுக்கு அடிக்கடி துண்டு விழும் தொகையை அரசாங்கம் கடனாகத்தான் கொடுக்கிறதே தவிர, மான்யமாகக் கொடுக்க முடியாமலிருக்கிறது. அந்தப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்காவது, இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வரும் வருமானத்தில் அதிகப்படியான பங்கினைக் கார்ப்பரேஷனுக்கும், அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிக்கும் கொடுப்பது பற்றி செலக்ட் கமிட்டியார் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுவாக, சென்னைமாநகரத்தில் ஒரு வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வியாபாரம் என்னவென்றால், வெளியிலிருக்கும் பெரும் பெரும் பணக்காரர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே விற்றுவிட்டு, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு, இன்வெஸ்ட் செய்கிற முறையில், இப்பொழுது நிலம் வாங்கி விற்கும் வியாபாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், சென்னை மாநில வீடு கட்டும்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 4th February 1963

நிறுவனமும், வீடில்லாத தனிப்பட்ட ஏழை மக்களும், தங்களுக்கு வீடு கட்ட மனை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டு மனை கிடைத்தாலும் அதிக விலை கொடுத்தே வாங்கவேண்டியுள்ளது. இந்தச் சென்னை மாநகரத்தில் க்ரௌண்டு விலை ஏறக்குறைய, ரூ. 5,500 என்ற அளவில் இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த அளவு விலை உயராமலிருந்தது. இப்பொழுது மட்டும் ஏன் இந்த விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கான காரணங்களை நாம் ஆராயவேண்டும். பத்தாயிரம், இருபத்தாயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு நிலத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, ப்ரோக்கர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சென்னையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு லாபம் சம்பாதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை எவ்வாறு தடுப்பது என்பதைச் செலக்ட் கமிட்டியார் தயவு செய்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் சென்னை மாநகரத்திலும், மற்ற முனிசிபல் நகரங்களிலும் உள்ள நிலத்தின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போவதால் மனைக் கட்டுகளை ஏழைகளும், தொழிலாளர்களும் வாங்க முடிவதில்லை. தொழிலாளர்களுடைய வருமானத்திற்கும் மனைக்கட்டுகள் விற்கும் விலைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசத்தைப் போக்கும் முறையில் மனைக் கட்டு விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கார் வாங்கினால் அதை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக விற்கக் கூடாது என்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதுபோல்தான், இதிலும் ஒரு ஏற்பாடு இருப்பது நல்லது. நகரங்களில் இருக்கும் மனைக்கட்டுகளை வாங்கி வாங்கி விற்பதன் மூலமாக விலை ஏற்றம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்கும் முறையில், இந்தச் சட்டத்தில் ஏதாவது பிரிவுகள் இருக்கின்றனவா என்று ஆலோசித்துப் பார்த்து, அதைத் தடுப்பதற்கு உண்டான வசதிகளை செலக்ட் கமிட்டியார் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தச் சட்டம் காலங்கடந்து வந்தாலும், பொதுவாக இதை நான்கள் வரவேற்கின்றோம். இந்தச் சட்டத்தின் செக்ஷன்களை செலக்ட் கமிட்டியார் ஆலோசிக்கும் சமயத்தில், சோஷலிச மனப்பான்மையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஆராயவேண்டும். ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக அவர்கள் அந்த நிலத்திலே வீடு கட்டிக் கொள்ளுவதற்கு உண்டான வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். அதே போல், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருவாய் தேடித் தர வேண்டும். அந்த வருவாயிலிருந்து கார்ப்பரேஷனுக்கும் முனிசிபாலிடிகளுக்கும் பங்கு கொடுக்க வேண்டும். ஏழைகளும் மற்றவர்களும் நல்ல வகையில் வாழவேண்டும். அதிகமாகப் பண வசதி உடையவர்கள் தங்களுடைய சௌகரியங்களை சோஷலிச மனப்பான்மையில் விட்டுக்கொடுத்து, தங்கள் பங்களாகக் களைச் சுற்றியிருக்கும் காலி இடங்களை மற்றவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காகக் கொடுக்கத் தக்க வகையில், இந்தச் சட்டத்தினுடைய செக்ஷன்களைத் திருத்தி, அதற்குண்டான வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆட்சியாளர்களுக்கு யோசனை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4th February 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இந்தச் சட்டத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் பற்றி நாம் இங்கே விவாதிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், செலக்ட் கமிட்டியார் இதைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பிறகு இது சட்ட சபை முன் வருகின்ற சமயத்தில், நாம் இதை விவாதிக்கலாம் என்றாலும், இதிலேயிருக்கும் தத்துவார்த்தத்தையும், அடிப்படையையும் மட்டும் முதலில் பார்த்து, இதை எப்படி எப்படி மாற்றியமைத்து, எப்படி எப்படித் திருத்தினால் பொதுவான சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்கக் கூடிய நிலையில் இருப்போம் என்பதை மனதிலே கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை ஆராயவேண்டும் என்று செலக்ட் கமிட்டியாருக்கு யோசனை கூற விரும்புகின்றேன்.

இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால், இந்தச் சட்டத்திலிருக்கும் ஓரிரு வாக்கியங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். எல்லோருக்கும் ஒரே விகிதத்தில் வரி என்ற முறையை விட்டுவிட்டு, 'ஸ்லாப்' முறையில் வதிக்க வேண்டும். வருமான வரி கொடுக்கிறவர்களுக்கு ஒரு விகிதமும், வருமான வரி கொடுக்காத நடுத்தர நிலைமையில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு விகிதமும், விதிக்கப்படவேண்டும். மற்றபடி, பல ஆண்டுகளாக தம் முடைய வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு, வீட்டை விற்காமலிருக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்து, இந்த $\frac{1}{2}$ சத விகித வரியை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் செலக்ட் கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்தால், இந்தச் சட்டத்தினுடைய நல்ல அம்சங்கள் தெரிய வரும் என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் நிலங்களுக்கெல்லாம் நிலவரி, விவசாய வருமானவரி. தண்ணீர் தீர்வை இப்படிப்பட்ட வரிகள் எல்லாம் நாம் விதித்து வந்தோம். ஆனால், நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் பூமிகளின் பேரில் நியாயமான அளவுக்குக் கூட வரியை நாம் இதுவரையில் விதிக்கவில்லை. நகர்ப்புறங்களில் இருபது, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன வரி விதிக்கப்பட்டிருந்ததோ அதே வரி தான் இன்றைக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையிலேதான் இன்றைக்கு நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு அதிகமான வரியைப் போடுவது மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. அவ்வாறு போட்டுத் தான் ஆகவேண்டும். முன்பு, சாதாரணமாக நகர்ப்புறத்தில் கூட 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கிரௌண்டின் விலை ரூ. 100-ஆக இருந்தது. அது இப்பொழுது ரூ. 5,000-ம் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. எத்தனை மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் கிராமப் புறத்திலுள்ள நிலங்களின் மதிப்பு அவ்வளவு உயரவில்லை. நகரப் புறத்திலே இந்த விலை யெற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [4th February 1963]

அதற்குக் காரணம், குறிப்பாக, சென்னை கார்ப்பொரேஷன் ஏரி டிரைவை, சர்க்காரின் அதிகமான பணத்தை வைத்து செலவு செய்து அதிக முன்னேற்றம் அடையும்படியாகச் செய்த காரணத்தினால், நகரத்திலே அதிகமான வசதிகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால், கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் நகரப் புறங்களில் வந்து குவிகிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே நிலங்களின் மீது ஒரு சிறிய வரியை விதித்தாலும்கூட, அந்த பூமியை விற்று, நகரத்திலே வந்து, பெரிய, பெரிய வீடுகளை அமைத்து விடுகிறார்கள். இப்படிப் பலர் கிராமங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு வந்து, நகரங்களிலுள்ள நிலத்தின் விலையை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகமான மக்கள் இங்கு வந்து குடியிருப்பதன் காரணமாக, நிலங்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே, நகரப் புறங்களிலே சர்க்காருடைய பணத்தை எல்லாம் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அந்தக் காரணத்தினாலே விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது.

இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக வரும் தொகையில் கார்ப்பொரேஷனுக்கு 90 சதவிகிதத்தைக் கொடுத்தால் நல்லது என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் சொன்னார். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், இதற்கு முன்பு 20, 30 வருஷ காலமாக வரிப் பணத்தை எல்லாம் நகரப் புறங்களிலே செலவு செய்த காரணத்தினால், நகரத்திலுள்ள சொத்தின் மதிப்பு அதிகரித்திருக்கிறது. அதன் பலனை நகர வாசிகள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த சொத்துக்களின் மீது விதிக்கக் கூடிய வரிப் பணத்தை மறுபடியும் கிராமப் புறத்திற்குத் திருப்பி விட வேண்டும். அதிலே ஒரு சதவிகிதத்தைக் கூட நகரப் புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்காகச் செலவு செய்யக் கூடாது. நகரப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அந்த வசதிகளை எல்லாம் கிராமப் புறங்களுக்கும் செய்து, கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயரச் செய்யவேண்டும். நகரப் புறத்திலேயே மேலும் 90 சதவிகிதத்தைச் செலவு செய்தால், இப்பொழுது ஒரு கிராமத்தின் விலை 10,000 ரூபாயாக இருந்தால், இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் அதிகப்படியான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதன் காரணமாக, ரூ. 20,000-ம் ஆக ஆகிவிடும். பிறகு மேலும் வரியை உயர்த்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். ஆகவே, நகரப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு மேலும் மேலும் அதிக வசதிகள் செய்வதைக் குறைத்து, அந்தப் பணத்தை எல்லாம் கிராமப் புறங்களுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை முனிசிபல் நகரங்களுக்கும், டவுன்ஷிப்புகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் போகிறோம். அதற்கான அதிகாரத்தை நாம் சர்க்காருக்கு வழங்கிவிடப் போகிறோம். ஒரு நோட்டிபிகேஷன் போட்டு, இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரித்து விடலாம். மறுபடியும் சட்டமன்றத்திற்கு வரவேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் முனிசிபல் எல்லையில் இருக்கக் கூடிய இடங்கள்,

4th February 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

டவுன்ஷிப்பில் இருக்கக்கூடிய இடங்கள், சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய இடங்கள், இவற்றின் தராதரத்தைப் பார்த்துப் பிரிக்கும்பொழுது, உன்னிப்பாக கவனித்து செய்யவேண்டும். முனிசிபல் ஏரியாவுக்கு ½ சத விகிதம் என்று இந்த மசோதாவிலே கண்டிருக்கிறது. முனிசிபல் ஏரியாவுக்கு ½ சத விகிதம் என்று சொன்னால், சென்னை கார்ப்பொரேஷன் ஏரியாவுக்கு ஒரு சத விகிதமாகவாவது உயர்த்தி பாடுபாடு செய்வது நலம். இப்படி அதிக வரி விதிப்பதிலே அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது. அவர்களுக்கு கட்டுவதற்கு வசதியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போவதால், மசோதாவிலுள்ள பிரிவுகளைப் பற்றி விவாதிக்கும்பொழுது விவரமாகப் பேசமுடியும் என்ற காரணத்தினால், ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது கிளாஸிலே, 'பிஷ்டிங்' என்றால் என்னவென்று கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

“building” includes a house out-house stable, latrine, godown, shed, hut, wall and any other structure, whether of masonry, bricks, mud, wood, metal or any other material whatsoever.”

‘குடிசை’ என்று போட்டிருப்பதால், நிலத்தினுடைய விலையை எப்படிப் பாகுபாடு செய்து பிரிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஸோனல், சப்-ஸோனலாகப் பிரிக்கும்பொழுது, குடிசை கட்டியிருக்கக்கூடிய இடத்தை கிரௌண்டு கணக்கிலோ அல்லது சென்ட் கணக்கிலோ இருக்கும்பொழுது, இதற்கு இவ்வளவு வரி கொடுத்தால் போதும் என்று அத்தக் குடிசைக்காக உள்ள மதிப்பை விட்டுவிட்டு, நிலத்தின் மதிப்பின் அடிப்படையில் போடும்பொழுது, அந்த ஸோனுக்குள்ள விதிகம் வந்துவிட்டால், எப்படி வரி விதிப்பார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ‘குடிசை’ என்று போட்டிருப்பதை எடுத்து விட்டால் என்ன? ஒருவேளை பெரிய மாளிகைகளிலே கட்டப்படும் குடிசைகள் என்று நினைத்துவிட்டார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் சேரிப் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கு இது எப்படிப் பொருந்தும் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக ‘அர்பன் நிலம்’ என்பதற்கு விளக்கம் கொடுத்திருப்பதிலே, கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

“but does not include any land which is registered as wet in the revenue accounts of the Government and used for the cultivation of wet crops.”

கீழே கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் எக்ஸ்ப்ளனேஷனிலே, என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் “Explanation :—For the purposes of this clause, any site on which any building has been constructed shall be deemed to be urban land.”

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [4th February 1963]

நகர்ப் புறங்களிலே உள்ள நிலங்கள் கட்டடத்திற்காக உபயோகப் படுத்துவதற்கு இலாயக்காக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் ரெவினியூ அக்கௌண்டிலே 'வெட் லாண்டு' என்று பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால், இந்த வரி விதிக்கப்படாது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே, அதே இடத்திலே ஏதாவது ஒரு கட்டடம் இருந்து விட்டால், அது 'அர்பன் நிலம்' ஆகிவிடும், என்று எக்ஸ்பிளனேஷனில் போட்டிருப்பது பொருந்துமா? முனிசிபல் ஏரியாக்களிலே விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு நிறைய வெட் நிலங்கள் இருக்கின்றன. ரெவினியூ அக்கௌண்டிலே 'வெட் நிலம்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் டவுன்ஷிப்களுக்கும் இந்த மசோதா பொருந்தும். வாய்க்கால் ஓரத்திலே இருக்கக்கூடிய பூமிகள், 'வெட் லாண்டு' என்று ரெஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டு இருந்தால், அவற்றை 'வெட் லாண்டு' என்று சொல்லிவிடுகிறோம். அதே நேரத்தில் வீடு ஒன்று இருந்து விட்டால், அது 'அர்பன் நிலம்' ஆகிவிடும். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே தானியங்கள் வைப்பதற்காக ஒரு ஷெட்டோ அல்லது கோடவுளே இருக்கும். அல்லது தொழிலாளர்களுக்காக வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அப்படி வீடுகள் கட்டிவிட்ட காரணத்தினால் மட்டும், 'அர்பன் லாண்டு' என்று சொல்லுவதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், பிறகு சிக்கல்கள் வரும். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் ஒரு புதிய சட்டமாக வரும்பொழுது, அடிக்கடி திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாமல், சிறுசிறு துண்டுகளாக ஒட்டி ஒட்டி சட்டத்தைக் கெடுத்து விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும்பொழுது, முனிசிபல் ஏரியாவிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து கிளர்ச்சி வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க, முதலிலேயே இதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

மேலும் இந்தச் சட்டத்தை கெஜட்டில் பிரசுரித்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அர்பன் ஏரியாவில் இருக்கிற மக்கள் இதை நன்கு புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் அங்கங்கே டாம் டாம் மூலமாக இதைப்பற்றிய விவரங்களை அறிவிக்கவேண்டும். மக்கள் இந்தச் சட்டத்தின் 'இம்ப்ளிகேஷனை' நன்கு புரிந்து கொள்ளும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக இந்த மசோதா செக்ஷன் 25-இல் வரி 'மூவபில், இம்மூவபில் ப்ராபர்ட்டிக்குப்' போடப்படும் என்று இருக்கிறது. மூவபில் ப்ராபர்ட்டி என்று எதற்குப் போடுவது, எதை அப்படி கருதுகிறார்கள், ஒருவர் வைத்திருக்கிற பர்னிசர், ரேடியோ போன்ற பொருள்களுக்கு என்று வரியா, இதுபற்றிய விவரங்களைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மார்க்கெட் விலைக்கு வரி போடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் விலை என்று நிர்ணயிக்கும்போது—இன்றைக்கு ஒருவர் ஒருவரிடமிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு பங்களாவை

4th February 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

வாங்குகிறார் என்றாலும் கூட ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு ரிஜிஸ்டர் செய்வதில்லை. பத்தாயிரம், பதினாயிரம் என்று ஸ்டாம்ப் செலவு குறைவாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார். இப்படி ஓரிடத்தில் இல்லை. அநேகமாக எல்லா விடங்களிலும் குறைந்த விலைக்கே பத்திரம் எழுதுகிறார்கள். அதில் சற்று கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதுவும் ஜோனலாக வரி போடுவது என்று வருகிறபோது சில சிக்கல் வரலாம். ஆகவே, இதுபற்றி நகரசபைகள் போட்டிருக்கக்கூடிய விலை என்ன, அந்தப் பகுதியில் உண்மையில் நிலவிலை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நன்றாகக் கணக்குப் பார்த்தே இந்த வரி போடப்பட வேண்டும். இதில் எவ்விதச் சிக்கலும் உண்டாகாதவாறு பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அப்பீல் பற்றியது. இந்தச் சட்டப்படி அப்பீல் செய்துகொள்ள ட்ரிப்யூனலுக்குப் போகவேண்டுமென்று காணப்படுகிறது. ட்ரிப்யூனல் எந்த அடிப்படையில் அமைய இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஜோனல் அடிப்படையில் என்றால் நீலகிரியில் இருக்கக்கூடியவர் எடுத்த எடுப்பில் அப்பீல் செய்துகொள்ள மெட்ராஸ் வரவேண்டுமென்று சொன்னால் அது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, முதலில் அந்த அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு அப்பீல் செய்துகொள்வது என்று செய்தால் நலமாக இருக்கும். கலெக்டர் முடிவையும் திருப்திகரமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது இருந்தால் கடைசி பட்சமாக ட்ரிப்யூனலுக்கு அப்பீல் செய்துகொள்வது என்று இருந்தால் போதும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதையும் பொறுக்குக் கமிட்டி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. மகாலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் மராமத்திலாகா அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம் ஒரு புதிய முறை வரி விதிப்புக்கொள்கையை நம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் இடங்களுக்கு அதனுடைய தற்கால மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்து வரி விதிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. நகரத்திலுள்ள வீடுகளுக்கு ஏற்கனவே நகரசபைகள் விதிக்கின்ற வரி இருக்கிறது. இது இரண்டாவது வரி. இந்த இரண்டாவது வரி எந்தமுறையில் கொண்டுவரப்படுகிறது, இதைத் தாங்கக் கூடிய சக்தி நகரப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்கனவே சில அங்கத்தினர்கள் குடிசை வாழ் பகுதி மக்கள். இந்த வரியைக் கொடுப்பது என்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்குமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நகரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் சமீப காலத்தில் நகரங்கள் மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்து வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னையில் உள்ள மவுண்ட்ரோடு பகுதியை எடுத்துத்

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [4th February 1963]

கொண்டால் பத்துப் பதினைந்து லட்ச ரூபாய்களுக்கு மேல் செலவழித்து பல அபிவிருத்திகளைச் செய்திருக்கின்றோம். அதனால் அந்தப் பகுதியில் நிலத்தின் மதிப்பு என்ன ஆயிற்று? முன்பு கிரெளண்டு பத்துப் பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய் இருந்தது என்றால், இப்போது 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அதுமாதிரியே சென்னையில் உள்ள இதர பகுதிகளில் விலை உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பொதுவாகப் பார்த்தால் சென்னையில் கிரெளண்டு நாலாயிரம் ரூபாய் வரை விற்கிறது. சிலயிடங்களில் ஏழாயிரம் ரூபாய் வரை போகிறது. மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்து இந்த வரியை விதிப்பது என்றால் சென்னையில் மட்டும் பலவகை வரியினம் வரும். ஜோனல் என்று வைத்து நிர்ணயித்தால் சிலர் பாதிக்கப்படவும் கூடும். இங்குள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அநேகமாகத் தெரிந்திருக்கும். சென்னையில் உள்ள பணக்காரர்கள் எனப்படுகிறவர்கள் பரம்பரைப் பணக்காரர்கள் அல்ல. பெரிய வாழ்க்கைத்துறையில் இருப்பவர்கள் என்று கொள்வதற்கும் இல்லை. நகரத்தில் வாழக்கூடியவர்கள் பெரும்பாலோர் நடுத்தர வர்க்கத்தினர். கிராமப் பகுதியில் உள்ள நிலபுலன்களை விற்று வந்து இங்கே வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்கள் இங்கே தொழில் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்கள், அல்லது வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறவர்கள். இங்கே கார்ப்பரேஷன் வரியும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் கூட வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வரியைக் கொடுப்பதே பெரும்பாலான வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்குமேல் இப்போது புதிதாக நில வரியை மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்துப் போடுவது என்று சொன்னால் இது அவர்களுக்கு மிகவும் சுமையாக இருக்கும். இதற்கு மாறாக வேறு ஏதாவது வரி போட முடியுமா என்பது சிந்திப்பதற்குரியதாகும். பட்ஜெட் உரையின்போதும் சென்ற ஆண்டு நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்றுள்ள மார்க்கெட் நிலவரப்படி இந்த வீடுமனை வரியை விதிப்பதற்குப் பதிலாக, இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற விலை உயர்வு, விலையேற்றம் இருக்கிறதே அதில் ஒரு பங்கை இந்த வரியை விதிப்பதற்கு கணக்காக எடுத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலத்தின் விலை உயர்வினால் விவசாயிகள் பெரிதும் லாபம் அடைந்துவிடவில்லை. மொத்தமாக நிலத்தை வாங்கி லே அவுட் போட்டு மனையாக விற்கின்ற இடைத்தரகர்களுக்கு வேண்டுமானால் லாபம் இருந்திருக்கக்கூடும். நில மனைக் கட்டு வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் தான் மொத்தமாக ஐந்தாயிரம், ஆறாயிரம் ரூபாய் என்று விலை கொடுத்து வாங்கி, லே அவுட் போட்டு கிரெளண்டு மூவாயிரம், நாலாயிரம் ரூபாய் என்று விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியாக வரி போடுவதை விட்டு இனி விஸ்தரித்துக்கொண்டே இருக்கிற நகரங்களில் அங்கங்கேயுள்ள காப்பரேஷனே, அரசாங்கமோ புதிதாக லே அவுட் போட்டு விற்பனை செய்வது என்றால் மிகுந்த லாபம் அரசாங்கத்திற்கோ, கார்ப்பரேஷனுக்கோ வரக்கூடும். ஆகவே இனி ஒவ்வொரு நகரசபையின் எல்லைக்குள் லே அவுட் போடக்

4th February 1963] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

கூடிய அதிகாரம் நகரசபை அல்லது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் என்று சொன்னால் நகரங்களில் ஏற்படுகிற விலை உயர்வானது நகரசபைகளுக்கு வந்து சேரும், அல்லது அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேரும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோவை நகர அபிவிருத்திக்கான சில திட்டங்களுக்குக் கணக்குகள் போட்டோம். அதனை அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி விரிவாக நான் இப்போது குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அந்தத் திட்டத்திலே கொடுத்திருக்கும் கணக்கின் படி, தார் ரஸ்தாக்கள் அமைத்து, அண்டர் கிரவுண்ட் டிரெயினேஜ், மின்சாரம், தண்ணீர் கட்டும் அணை ஆகிய எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடித்தாலும் ஏக்கருக்கு 45,000 ரூபாய் வரை நஞ்சைக்குக் கொடுத்தால், செண்ட் ஒன்றுக்கு 700 ரூபாய், அதாவது கிரவுண்ட் 4,000 ரூபாய்க்குக் கொடுக்க முடியும் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம். இன்றையதினம் கார்ப்பரேஷனின் நிலை என்ன? இன்று 'லே அவுட்' போடுகிறார்கள் என்றால், கார்ப்பரேஷனுக்கு அண்டர் கிரவுண்ட் டிரெயினேஜ்-க்காகவும், மின்சாரத்திற்காகவும் பணம் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் கட்டக் கூடிய பணம் பூரணமாக அண்டர் கிரவுண்ட் டிரெயினேஜ் கட்டக் கூடப் போதாமல் இருக்கிறது. 'பிரைவேட் லே அவுட்' வந்தது என்று சொன்னால், கார்ப்பரேஷனுக்கும் சர்க்காருக்கும் அதிகச் செலவு வந்து சேருகிறதே தவிர வருவாய் இல்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கும் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தால்தான் இந்தச் சட்டம் மக்களுக்கு உண்மையிலேயே பிரயோசனம் உள்ளதாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால்தான் விலையை ஓரளவு குறைக்கவும், விலை ஓரளவு உயர்ந்தால் அதனால் ஏற்படக் கூடிய லாபம் சர்க்காருக்கோ, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கோ போகக் கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். இது புதிய சித்தாந்தம் அல்ல. இது போன்ற சட்டங்களைப் பல நாடுகளிலே செய்திருக்கிறார்கள். சோஷலிச முறையிலே அமைந்திருக்கக் கூடிய ஐரோப்பிய நாடுகளிலே இது மாதிரியான சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்விடன் தலைநகரான ஸ்டாக் ஹோம் நகரத்தில் இருக்கும் பூமி பூராவும் கார்ப்பரேஷனுக்குத்தான் சொந்தம். விவசாயம் செய்கிற நிலத்தை மாற்றி வீடு கட்டும் நிலமாக மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் கார்ப்பரேஷன் 'லே அவுட்' பெற்றுத்தான் செய்ய முடியும். அதே போன்று வீடு இருக்கும் பகுதியைக் கட்டையாக மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு வீட்டிலிருப்பவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. வீடுகள் கட்டியிருக்கக் கூடிய பகுதி நெருக்கடியின் காரணமாக வியாபார ஸ்தலமாக மாறிவிட்டது என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதியிலிருப்பவர்களுக்கு வேறு வீடு கட்டிக் கொடுத்து விட்டு அந்த ரஸ்தாவைவிய வியாபார ஸ்தலமாக மாற்றியமைக்கக் கூடிய அதிகாரத்தைக் கார்ப்பரேஷன் பெற்றிருக்கிறது. அவ்வளவு பெரிய மாறுதல்களை நமது சட்டத்திலே செய்ய முடியாவிட்டாலும், விவசாய நிலங்களை வீடு கட்டும் நிலங்களாக மாற்றக் கூடிய அதிகாரத்தை அரசாங்கமோ, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களோ பெற்றுக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அதன் மூலம் இன்னும் அதிகமான பணம் வரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [4th February 1963]

இன்றையதினம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு பணம் அரசாங்கத்திற்கு வரும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. சென்னை நகரத்திற்கு மட்டுமென்று எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஏப்ரலில் கொண்டு வந்த இந்த வரி திருத்தமானது, இப்போது பிப்ரவரியில்தான் வருகிறது. வரி வசூல் செய்து பணம் வந்து சேர ஒரு வருஷமாகும். ஏற்கனவே நாம் வீடு கட்டுவதற்காக விவசாய நிலங்களை 'அக்வைர்' செய்ய விலை நிர்ணயம் செய்யலாம் என்பதற்கான திருத்தச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே ஒவ்வொரு ஊருக்கு என்று இல்லாமல் கோவை நகரம், சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்பட முடியும். கரூர் பக்கத்தில் மூன்று போக நஞ்சை இருக்கிறது. விவசாய நிலம் என்ற வகையில் அந்த நிலங்கள் 15,000 அல்லது 20,000 விலை பெறும். அதை அனுசரித்து நாம் நஷ்ட ஈட்டை விவசாயிக்குக் கொடுக்கும்போது விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டத்தை அமைக்கலாம். அதனால் நிச்சயமாக நல்ல லாபம் வரும். லாபம் வராவிட்டாலும் அபிவிருத்தி செய்யச் செலவாகக் கூடிய பணம் பூராவும் வந்து விடும். அந்த வகையிலே நகரசபையும், சர்க்காரும் ஓரளவு வருமானம் பெற முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இப்போது இருக்கிற முறையிலே வியாபார ஸ்தலங்களாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களால் வரி கொடுப்பதிலே சிரமம் இருக்காது என்று சொன்னாலும், நடுத்தர மக்களை மிகவும் பாதிக்கக் கூடிய வரியாக இது இருக்கிறதென்பதைச் சிந்தித்து, சரியான முறையிலே வருவாயைப் பெறுவதற்கான வழிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-ம் ஆண்டு சென்னை நகர்ப்புற நிலவரி மசோதாவினுடைய முக்கியமான அம்சங்களைக் குறித்து செலக்ட் கமிட்டி நன்கு தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும். குறிப்பாக இந்த மசோதாவின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்த அங்கத் தினர்கள் பொதுவான ஒரு வரவேற்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்ல முன் வந்த கனம் மதியழகன் அவர்கள் இதை நல்ல முறையிலே வரவேற்றுப் பேசினார். இந்த மசோதா எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கம் பூர்த்தியாகக் கூடிய முறையிலே எந்த விதமான ஓட்டை உடைசலும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதென்றுமென்று கூறினார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி எல்லா விதமான தீவிரமான பரிசீலனையையும் செய்யும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போன்று மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களும் இந்த மசோதாவினுடைய பொது நோக்கத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து வரக் கூடிய வருவாயை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, கனம் மதியழகனைப் பொறுத்தவரை, 'நகர சபைக்கே பெரும் பங்கைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குத்

4th February 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

காரணங்களைச் சொல்லும்போது, இப்போது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய மோட்டார் வெஹிகிள் டாக்சேஷனைப் பற்றியும், செல்ஸ்டாக்ஸ் குறித்தும் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர்கள் இந்த வருமானம் எந்த வகையிலே வருகிறது என்பதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்க மறந்து விட்டார்கள். பெரும்பகுதி வருமானம் இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய மற்ற எல்லா மக்களும் சேர்ந்து கொடுக்கக் கூடிய வருமானம். சென்னை நகரத்தில் வரக் கூடிய வருமானம் முழுவதும் சென்னை நகரத்திலேயே செலவு செய்யப்பட வேண்டுமானால் உண்மையிலேயே பெரும் சிக்கல்கள் ஏற்படும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை சென்னை நகரத்திற்கும் மற்றுமுள்ள பெரிய நகரங்களுக்கும் எந்த எந்த வகையில் விசேஷ சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டுமோ அந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் காட்டிக் கொண்டதான் வருகிறார்கள். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பல முக்கியமான இடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, பெரிய ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, சென்னை நகரத்தில்தான் இருக்கின்றன. மேலும் சென்னை நகரத்தில் துறைமுகம் இருக்கிறது. ஆகவே, இங்கே வரக் கூடிய வருமானம் நகர மக்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை யாருமே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. மதியழகன் அவர்களும் அதை வற்புறுத்திச் சொல்ல மாட்டார்கள். லாபம் அதிகமாகப் பெறக் கூடியவர்களிடமிருந்து வருமானத்தைப் பெறக் கூடிய நிலையிலே இந்த மசோதா அமையவேண்டும்' என்று மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடைசியில் பேசி முடித்த கனம் மகாலிங்கம் அவர்கள் கூட, இந்த மசோதாவினால் நடுத்தர மக்களும், ஏழை மக்களும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்களோ என்ற சந்தேகத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக இந்த மசோதாவைப் பல பிரிவுகளாக, உப பிரிவுகளாகப் பிரிக்கும் போது, எந்தெந்த உப பிரிவுகளிலே, எந்த நிலையில் வரி போட வேண்டும். எப்படி அமலில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக விசேஷமாகக் கவனம் செலுத்தி ஒரு முடிவு எடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உண்டு பண்ணி இருக்கிறோம்.

இந்த மசோதா மூலம் யாருமே அவசியம் இல்லாமல் பாதிக்கப் படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான நோக்கமும் இல்லை. அது அரசாங்கத்தின் கருத்தும் அல்ல. பொதுவாக நகரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், சென்னை நகரம் அல்லது கோவை நகரம் அல்லது மதுரை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி—குறிப்பாக சாதாரண மக்கள் மனதில் கொண்டிருப்பது—எந்த விதமான முயற்சியும் இல்லாமலேயே அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக, அல்லது பொதுவாக மாகாணத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய காரணத்தினால் நகரங்களில் இருக்கக் கூடிய சொத்து அல்லது பூமியின் மதிப்பு மிக வேகமாக உயர்ந்து கொண்டு போகக் கூடிய காட்சியைப் பார்க்கிறோம். எந்தவிதமான முயற்சியும் இல்லாமலேயே நகரங்களில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான லாபம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த லாபத்தில் ஒரு பங்கை அரசாங்க

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [4th February 1963]

கத்தின் முன்னேற்ற வேலைகளுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கும் போது அதற்கு யாருமே அதிக ஆட்சேபணையைச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது மெளண்ட் ரோட்டைச் சுட்டிக் காட்டிச் சொன்னார்கள். அங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையையும், இன்று அது எத்தளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டிச் சொல்லும்போது இந்த லாபத்தில் ஒரு பங்கு தான் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் கோரிக்கை. இந்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்து வைக்கும்போது நான் விவரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். எப்படி கிராமப்புறங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு ஒரு ஸ்திரமான வரி விதிப்பை நீண்ட காலமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதேபோல் நகரங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கும் குறிப்பாக இந்த நேரத்தில் அதிகமான வருவாய் வரும் சமயத்தில் அதிகமான லாபம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அதில் ஒரு பங்கு அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டும். குறிப்பாக அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக அந்த பங்கு வரவேண்டும். சாதாரண நடைமுறைச் செலவுக்காக அல்ல. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நாம் ஏராளமான பொருள்களை கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியதின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய உயர்ந்த வருமானத்தில் அல்லது லாபத்தில் அரசாங்கம் ஒரு பங்கு வாங்கிக் கொள்ளும் கருத்தை பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். சட்டசபையும் வரவேற்றிருக்கிறது. இதேபோல் எல்லோருமே வரவேற்பார்களா என்பதில் சந்தேகம் இருக்கிறது. திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், புலி வேட்டைக்குப் போய் பூனையோடு வந்து விடக் கூடாது என்று. ஏனெனில் எதிர்ப்புகள் இருக்கலாம். பொறுக்குக் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கூறியிருக்கும் கருத்துக்களை எல்லாம் மனதிற்கொண்டு இதை நல்லவிதமாக, புலி வேட்டைக்குப் போனவர்கள் பூனையோடு திரும்பி வராமல் நல்ல மசோதாவாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளையும் பொறுக்குக் கமிட்டி எடுக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவில் உள்ள பல பிரிவுகளைக் குறித்து மாதாகவுடர் அவர்கள் அவர்களது கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக இந்த நேரத்தில் விவரமாக பதில் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும். அடிப்படைப் பிரச்சனைகள் பற்றி பேசப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக பிரிவுகள், உப பிரிவுகள் எப்படி அமைய வேண்டும். மார்க்கட் வால்யூ எப்படி நிர்ணயமாகும் என்பதையெல்லாம் முறையாக பரிசீலனை செய்து நல்லவிதமாக பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த சபைக்கு அதன் ரிப்போர்ட்டைக் கொடுக்கும் நேரத்தில், அந்த நேரத்திலும் அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் கருத்துக்களையும் பொதுவாக மாநிலத்தில் உள்ள கருத்துக்களையும்

4th February 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

மனதிற்கொண்டு அரசாங்கம் சட்டமாக்க முயற்சி எடுக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களுக்கும் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த மசோதாவிற்குக் கொடுத்த வரவேற்பிற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தப் பிரேரேபணையை சபை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Urban Land Tax Bill, 1963 (L.A. Bill No. 2 of 1963) be referred to a Select Committee consisting of the following 15 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri K. S. G. Haja Sheriff.
4. Srimathi T. N. Anandanayaki.
5. Sri V. Sankaran.
6. Sri G. Venkataraman.
7. Sri G. E. Chinnadurai.
8. Sri T. P. Elumalai.
9. Sri Kanchi Manimozhiyar.
10. Sri M. S. Mani.
11. Sri Saw Ganesan.
12. Sri T. L. Sasivarana Thevar.
13. Sri P. Ramachandran.
14. Sri N. Subramaniam Chettiar.
15. Pulavar K. Govindan.”

The motion was put and carried.

Mr. SPEAKER : Under Rule 99 (1) of the Madras Assembly Rules, I do hereby nominate the Hon. Sri V. Ramaiah to be the Chairman of the Committee.

(3) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I beg to introduce the Madras Additional Assesment and Additional Water Cess Bill, 1963 * (L.A. Bill No. 4 of 1963), and move—

“ that the Bill be referred to a Select Committee consisting of the following 16 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri M. Dhandayuthapani.
4. Sri K. B. Palani.